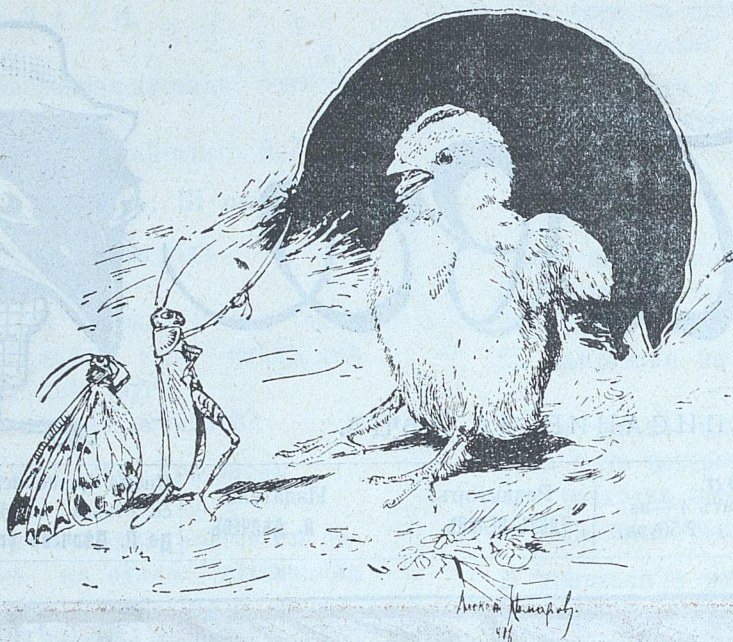

СТРАШНОТО ПРИКЛЮЧЕНИЕ НА ЕДНО ПИЛЕНЦЕ

Веднажъ едно пиленце се отдѣли отъ квачката, проврѣ се прѣзъ плета и излѣзе на ливадата. То бѣше мѣничко, мѣхнато, скоро излюпено и съвсѣмъ неопитно.

Но бѣше страшно любопитно. То искаше да узнае, какво има вънъ отъ оградата на двора и докждѣ се простира земята. Искаше да узнае, какво нѣщо е рѣката, чийто шумъ чуваше, искаше да види, кждѣ летятъ ластовичкитѣ, откждѣ идатъ свракитѣ, и какво нѣщо е това поле, за което чуваше да говорятъ свинетѣ.

И ето го, че се намѣри на ливадата. Каква зеленина! Какви хубави цвѣта! Слънцето тѣй ралостно свѣти. Ами отдѣ иде тая чудна сладка музика? Бѣдното пиленце не бѣ чуло нищо за щурчето. Ами това страшно крѣкане?... Какво е това?

Пиленцето радостно записука и трѣгна да се разхожда изъ ливадата.

Но веднага насрѣща му се изпрѣчи единъ зеленъ дългокракъ скакалецъ. Той бѣше извелъ на разходка своята млада годеница-пеперудка. Пилето се спрѣ и изтрѣп-

на отъ страхъ.

Скакалецътъ се уплаши повече отъ него, но не изгуби куражъ.

Той извади сабята си, размаха я срѣщу уплашеното пиле и завика:

— Стой! Назадъ! Да не си прѣстѣпило нито крачка напредъ, че ти изпивамъ крѣвчицата!

— Моля ти се, моля ти се, мили, непознати господине! Смили се, не ме убивай! — едвамъ можа да каже пилето и побѣгна назадъ.

То намѣри майка си, но бѣше толко разплакано и развълнувано, щото не можа изначало да ѝ разправи, какво се е случило.

— Кажй, маминко, какво има, защо си уплашено? — разпитваше гонѣжно майка му.

Пиленцето се освѣсти и проговори:

— Ахъ, мамо, мамо! щѣхъ да загина!

— Какъ, отъ кого?... Какво срѣщна?

— Орелъ, голѣмъ проклетъ орелъ искаше да ме погуби.

Бѣдното немирно пиленце! То нищо не разбираше отъ живота.

ЩУРЧО.

(Приказка отъ Ф. Сологубъ).

Въ далечна земя, въ непознато царство, царувалъ нѣкой си царъ. Той ималъ три си-

на. Първиятъ се казвалъ Храбрий. Той билъ началникъ на войскитѣ, войни водилъ, съ-

Е. Пелин